

ТОВАР ПЕРА:

АЗБУЧНИК

У овој књизи представљене су песме левачких песника, који су рододар поднебља општине Рековац, овим редом:

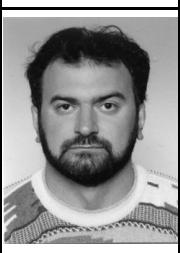
Душан Срезојевић, књижевник, рођен 1886. у Јагодини од мајке Драгиње (рођ. Гајић из Пуљака – Драгова, о. Јеремија м. Софија) и оца Димитрија Срезојевића. Умро у својој 30-тој години 1916. у Београду. Због његовог заљубљивања у девојку Јованку, ћерку дворског апотекара Ђурића, у коју се такође био заљубио и престолонаследник Ђорђе Карађорђевић, створена је читава афера, јер се Јованка у међувремену удала за једног богатог трговца, а после те афере Душана су стражарно спровели у Душевну болницу где је 1916. окончао свој живот.

Душан је био близак сарадник Драговчанина и имењака Душана А. Поповића (који је такође био писац, публициста и новинар) и његовог брата Чедомира А. Поповића из Опарића. Боравио је у Јагодини, Београду, Нишу, а предавао је у приватној Гимназији у Ђуприји и у Другој крагујевачкој гимназији. Издао је књигу поезије "Златни даси" – 1912. која садржи 22 његове песме.

Јагодински књижевни клуб "Ђура Јакшић" од 1989. додељује књижевну награду "Душан Срезојевић" за најбољу књигу песама у текућој години.

БЕЗИМЕНА ПЕСМА, СЕНКЕ ➝ страна 25.

	<p>Александар Сретеновић – Аца из Крагујевца, рођен је у уторак, 14. маја 1974. од мајке Анице и оца Борислава Сретеновић из Драгова, живи и ради у Крагујевцу. Пише песме, пева и свира гитару, и вођа је музичке групе "Пропаганда 117" из Крагујевца. ТЕШКА ТУГА, БАЛКАНСКЕ ПРИЧЕ, ПЕСМА О ДРАГОВУ ➝ стр. 26-28.</p>
	<p>Александар Филиповић – Аца, пољопривредник из Опарића, рођен у понедељак, 28. августа 1972. од мајке Ружице и оца Радомира Филиповића. Ради све тежачке послове на свом домаћинству, а бави се вајарством и писањем поезије. НОВИ ЛИСТ, СЕЉАК УМЕТНИК ➝ стр. 29.</p>
	<p>Ангелина Јевтић, учитељица, рођена је у суботу, 12. марта 1966. у Брајновцу од мајке Живадинке и оца Љубодрага Рашића. Живи и ради у Трнави код Јагодине. Бави се уметничким сликарством и писањем љубавне поезије. Њене песме штампане су у збиркама "Расковник" и "Диг за песму 2" ДРУГА ПЕСМА, УВЕК ЏЕ ЖИВЕТИ УСПОМЕНА НА ЊЕГА, ОЧИ ЗЕЛЕНЕ ➝ стр. 30-31.</p>
	<p>Биљана Вуловић, апсолвент Богословског Института СПЦ у Београду. Рођена је у четвртак, 11. јануара 1973. у Јагодини, од мајке Велинке и оца Милована Петровића из Кавадара. Живи у Рековцу, поезијом се бави из личне духовне потребе. КАЛЕНИЋ У ЛЕВЧУ, ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ, КОСОВУ ➝ стр. 32-33.</p>

	<p>Божица Бајка Станковић, рођена је у среду, 13. септембра 1939. у Течићу од мајке Радунке и оца Селимира Јеремића, удата у Београду, где и сада живи. Пише поезију, објавила десетак књига родољубивих песама и стихованих басни за децу: "Како оне говоре" (1997), "Златне руке злата вреде" (1998), "Басне за одрасле" (1999) "Песме за децу и унуке" (2000), Куда лете птице лепотице" (2001), "Кратке епске сатире" (2002), "Дрво племенито" (2003), "Моја Србија" и "Мој Београд" (2004)... ХРАНА ЗА СРБИЈУ, СУЗЕ ГРАЧАНИЦЕ, КОРПАР, ПРЕЉА ☞ стр. 34-36.</p>
	<p>Братислав Магдић, проф. др неуролог. Рођен је у недељу, 2. новембра 1941. у Белушићу од мајке Живадинке и оца Мирослава. Живи и ради у Београду. Песме пише из хобија и љубави према родном крају, издао је збирке песама "Речи неспокоја" – 2001. и "Звоно тишине", са којом је објавио и књигу популарне медицинске литературе "Болести мозга" – 2003. ПЕСМА ЛЕВЧУ, ПЕСМА СЕЉАКУ, КАЛЕНИЋ, ПЕСМА ЈУХОРУ ☞ стр. 37-38.</p>
	<p>Владан Милојевић, економиста, рођен је у суботу, 11. јануара 1969. у Урсулу од мајке Радмиле и оца Зорана. Бави се спортом (фудбалер, општински репрезентативац), израдом уметничких фотографија и пише поезију. ОСЕЋАМ КРАЈ, ОТИШАО САМ НИЗ УЛИЦУ, НЕПОПРАВЉИВ ☞ стр. 39-40.</p>
	<p>Војислав Тодоровић, рођен је у суботу, 2. децембра 1905. у Течићу од мајке Достане и оца Милете (учитељи). Умро у Параћину 14. августа 1969. Био је професор српско-француског језика, радио је у ОШ "Радоје Домановић" и параћинској Гимназији. Бављењем књижевним радом отпочео је као гимназијалац (1924) у литературним дружинама "Омладинац" у Јагодини и "Ђура Јакшић" у Ђуприји. Радове је објављивао у "Венцу", "Организованом раднику", "Радничком календару", "Новом путу"... Неке његове песме штампане су и у књизи "Кроз свитања". ДОЧЕК, ЗАМАК, УСПОМЕНЕ ☞ стр. 41-42.</p>
	<p>Горан Симић – Гоги, информатичар, рођен је у недељу, 24. марта 1974. у Јагодини од мајке Драгане и оца Љубодрага из Калудре. Живи и ради у Крагујевцу. Пише поезију и прозу. Из своје збирке песама "Песме" (1996), издвојио је: ЧЕТКИЦА ЗА ЗУБЕ, НЕШТО О РОЂЕНДАНУ, РАЗМИСЛИ ДОБРО, ПРИЈАТЕЉУ МОЈ ☞ стр. 43-44.</p>
	<p>Гордана Павловић, радник, рођена је у четвртак, 26. априла 1956. у Лоћници од мајке Живке и оца Драгутина Димитријевића. Ради у општинској управи у Рековцу, живи у Кавадару. Љубав су јој поезија и цвеће. РАСТАНАК, ВЕЧНА ЉУБАВ ☞ стр. 45.</p>

	<p>Добросав Лазић – Бушета, алиас Доса Гуслар, тежак из Опарића. Рођен је у недељу, 30. 1. 1898. од мајке Драгиње и оца Момира. Умро је 1976. у Опарићу. Писање поезије започео је у Немачкој, као заробљеник – логораш у току Другог светског рата. ГУСЛЕ МОЈЕ, ПЕСМА О ЛОПОВИМА, ЖЕНИНА МОЛИТВА ☞ стр. 46-48.</p>
	<p>Драган Радовановић, пољопривредни техничар из Велике Крушевице. Рођен је у недељу, 5. априла 1965. од мајке Јованке и оца Милутина. Живи и ради на свом поседу у В. Крушевици, песме пише из љубави, углавном описујући догађаје из свог и живота својих пријатеља. ЦВЕТАЈ ЦВЕЋЕ, СРЕЋО, НЕ ОКРЕЋИ ЛЕЋА, САМО ПРИРОДА ЗНА ☞ стр. 49-50.</p>
	<p>Драгица Гајић, слободан уметник, рођена је у понедељак, на Ваведање 4. децембра 1944. у Секуричу од мајке Јованке и оца Душана. Живи у Јагодини, бави се сликарством и пише поезију. ТАМО НЕКЕ ДАЛЕКЕ, ДАЛЕКЕ, СЕЋАЊА, РУЖИН ПУПОЉАК, НЕМИ СВЕДОК ☞ стр. 51-52.</p>
	<p>Драган Гага Љубомировић, проф. машинства, рођен је у суботу, 25. јануара 1958. у Калудри од мајке Милке и оца Владе. Завршио је Педагошко-технички факултет у Чачку. Радио је у "Пољопривредној школи" у Рековцу. Сада предаје у "Првој техничкој школи" у Јагодини. Компонује шаховске проблеме; бави се и истраживањем наше прошлости и порекла. Објавио је хронику "Калудра какве више нема" – 2006. КРВ АЖДАЈИНА, У КАЛЕНИЋУ, СУСРЕТ ☞ стр. 53-54</p>
	<p>Драгица Цица Јовановић, наставник физике и хемије из Течића, рођена је у понедељак, 18. фебруара 1957. у Рековцу од мајке Владанке и оца Александра Ђорђевића. Занима се читањем и писањем љубавне поезије. СКРИВАЊЕ, НЕ ЛАЖИ СЕБЕ ☞ стр. 55.</p>
	<p>Драгица Јеличић, рођена је у петак, 22. јуна 1984. у Превешту од мајке Живке и оца Милорада Јеличића. Основну школу завршила у свом родном селу, Пољопривредно-ветеринарску у Рековцу, сада је студент на Правном факултету у Крагујевцу. Посебно интересовање исказује за читање књига, писање поезије и кратких прича. ПОВЕЗ ОД ИСТИНЕ, ЗЛОБНИЦА ☞ стр. 56-57.</p>

Др Драгољуб Петровић, рођен је у четвртак, на Сретење, 2. фебруара 1888. у Јагодини, као седмо дете мајке Лепосаве и оца Ђорђа Тимотијевића из Превешта. Умро је 14. јануара 1936. у Јагодини.

Драгољуб је био ћак, учитељ, суплент, професор и директор Мушке учитељске школе у Јагодини. Докторирао 1920. у Кану (Француска) са оценом "honorable" – више него одличан. Издао је на десетине стручних књига и публикација из српског и француског језика. Библиотека Учитељске школе у Јагодини носи његово име.

ПРИЗНАЈЕМ ТИ, ДРАГА

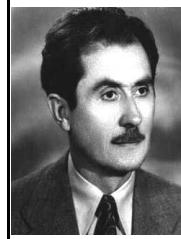
☞ стр. 58.

Драгослав Тодоровић, рођен је у уторак, 23. августа 1904. у Течићу, од мајке Достане и оца Милете (учитељи). Умро је 21. фебруара 1987. у Београду. Као учитељ и наставник француско-српског језика са книжевношћу, службовао у Поточцу, Чепуре, Драгоцвету, Кочанима, Нишу, Јагодини и Београду.

Писао је поезију и приповетке за децу и одрасле, романе, есеје и позоришне комаде. Објављене књиге песама: "Моравка" (1932), "Село поред кратера" (1933), "Од Мораве до Јухора" (1973), "Три старе воденице" (1979) и позоришне комаде: "Нови пастири" и "На Морави" (1938), а оставил је више необјављених рукописа, које је припремио за штампу. Био је члан КК "Ђура Јакшић" у Јагодини и члан уредништва књижевног часописа "Гороцвет".

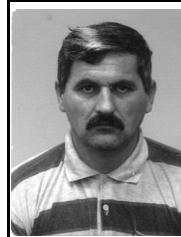
СЕОСКА УЧИТЕЉИЦА, МАТИ, НОЋАС ☞ стр. 59-60.

Душан Васић – Ђуле, рођен је у понедељак, 11. августа 1930. у Драгову од мајке Вукосаве и оца Животија. Наставник је српског језика и Југословенске књижевности у пензији, живи са породицом у Бачком Брестовцу, писац родољубиве поезије.

Сарађивао је са школама и наставницима из Лењинграда и Москве. За изузетни допринос културно-образовне сарадње између два народа, проглашен је за ПОЧАСНОГ ГРАЂАНИНА градова Лењинграда и Москве. Издао збирке песама "Моје несанице" и "Србо-постојање на ветрометини" – 2001.

ЛЕВАЧКИ ЗОВ, БАЛАДА О ЕПОПЕЈИ, НЕДОВРШЕНА БАЈКА, КУПИО БИХ ☞ стр. 61-62.

Душан Петровић, предузетник (прерада и промет пољопривредних и шумских плодова). Рођен је у понедељак, 24. августа 1959. у Богалинцу од мајке Ноле и оца Толе.

Хумориста и писац шаљиве поезије.

PUT У СВЕТ, КОД КОЛИБЕ,
БОГАЛИНЦЕ, СЕЛО МОЈЕ'

☞ стр. 63-64.

Живана Дамјановић, професор српског и руског језика, песник, рођена је у четвртак, 5. јула 1934. у Течићу, усвојена, школована и одрасла под окриљем Јелисавете Божиновић, професора философије. Живана је, поред своје помажке, основну школу завршила у Јагодини, а Класичну карловачку гимназију у Срем. Карловцима.

Своје радове објављивала је у часописима: "Багдала", "Венац", "Пролом", "Ток"... Добитник је годишње награде за поезију "Раде Драинац" 1978. и прве награде за поезију на конкурсу геронтолошких установа СЦГ за 2003.

СТАРИ КАРАМАН, ПОВРАТАК, ПРЕД ОГЛЕДАЛОМ

☞ стр. 65-66.

	<p>Живка Ивановић, домаћица, рођена је у суботу, 27. септембра 1941. у Драгову од мајке Радмиле и оца Владимира Ивановића Ивановића, живи у Крагујевцу. Пише љубавну поезију. ВЕО ИСЧЕЗЛЕ СРЕЋЕ, ОПРОСТИ МИ МОЈА ДРАГА, БОЛНА ЛИ ЈЕ РАНА МОЈА ☞ стр. 67-68.</p>
	<p>Живомир Ивковић, познатији као <i>Жома Мачак</i> из Опарића, рођен је у недељу, 24. фебруара 1952. од мајке Кадивке и оца Драгише. Ради у јагодинској фабрици каблова "Проводници" у Рековцу. Пише поезију и кратке приче. Објавио је три заједничке збирке песама: "Жице плетенице", "Диг за песму 2" и "Расковник", "Жубор речи међу машинама"... Учествовао је и побеђивао на многим песничким манифестацијама у Србији. Члан је КЗ Југославије – Београд и више књижевних и песничких клубова. МАЈЧИНА РАДОСТ, МОЈ СОКАК, ЗВЕЗДА ЗА ТВОЈЕ ОЧИ, МОЈ ДЕДА СОЛУНАЦ ☞ стр. 69-71.</p>
	<p>Живомир Рашић, кабловски радник из Течића. Рођен је у среду, 25. јануара 1956. од мајке Животинке и оца Предрага. Песме пише из хобија, љубави према родном крају и отаџбини. КАЛЕНИЋ, НЕ ТОНИ ЗЕМЉО МОЈА, КЛЕТВА ☞ стр. 72-73.</p>
	<p>Зоран Весковић, пољопривредник, рођен је у петак, 8. септембра 1950. у Жупањевцу од мајке Верославе и оца Милана. Писац је хумористичке поезије, којом осликова живот и рад на селу. Њеове песме су читане у радио емисијама "Аутобус у пола шест" (Милана Кнежевића), "Село весело" (Јована Алексића) и другим пригодним програмима РТБ за село. КОПЕРАЦИЈА, БРАЧНА ИНТЕГРАЦИЈА, ЗАДРУГА УДАВАЧА ☞ стр. 74-75.</p>
	<p>Зоран Митровић, бравар монтер. Рођен је у среду, 19. јула 1961. у Краљеву од мајке Божане Живковић и оца Милана (домазет) из Кавадара. Живи и ради у Кавадару. Од ране младости се бави писањем родољубиве и љубавне поезије. ПОНОВО ТЕ ГУБИМ, ВЕЧЕ, СТАРАЦ ☞ стр. 76-77.</p>
	<p>Зоран Радоићић – Дрога, економиста, рођен је у четвртак, 14. октобра 1954. у Крагујевцу, од мајке Милене и оца Драгомира из Секурича. Живи и ради у Рековцу. Песме пише из љубави према поезији и писаној речи. ОД БОГА ДАР, СЛАДУЊАВИ ШАПАТИ, ЖИВОТ ИЛУЗИЈАМА ОБОЈЕН ☞ стр. 78-79.</p>

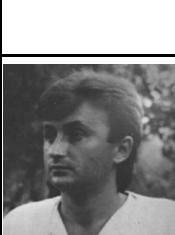
	<p>Зорица Анђелковић, медицинска сестра, из Рековца. Рођена је у недељу, на Видовдан 1953. у Лепојевићу од мајке Вере и оца Милорада Симић. Умрла 17. децембра 2005.</p> <p>Поред медицине, бавила се писањем љубавне поезије и прозе. Њене песме, које овде објављујемо, су из књиге "Левачки жубори".</p> <p>ВОЛИМ ТЕ, ПРОФЕСОРКИ, ДОЂИ, МИЛИ, ДОЂИ...</p> <p>☞ стр. 80-81.</p>
	<p>Зорица Јанакова, др биолошких наука, популациони генетичар, рођена је у уторак, 14. септембра 1954. у Калудри од мајке Јелисавке и оца Верольуба Милојевића. Живи и ради у Јагодини.</p> <p>Пише песме и прозу, објавила роман "Отварање" – поетски приручник за ход ка себи на путу ка другоме "Алфа" – Београд 2004.</p> <p>СА СУНЦЕМ НЕВЕРНА ТИ, ЧУВАРКУЋО</p> <p>☞ стр. 82-83.</p>
	<p>Зорка Марковић Миленковић, домаћица из Јагодине, рођена је у недељу, 8. априла 1928. у Драгову од мајке Велике и оца Миленка Миленковића.</p> <p>Пише поезију о отаџбини, селу, природи и људима. Библиотека "Гороцвет", је издала њену књигу песама "Драговање" – Јагодина 2005.</p> <p>СРБИЈА, МОЈ ЛЕВАЧ, БАДЊАК</p> <p>☞ стр. 84-85.</p>
	<p>Јанко Брашић, изворни сликар, родоначелник српске уметничке наиве, рођен је у уторак, 9. јануара 1906. у Опарићу од мајке Сеније и оца Јеврема. Умро 1994. у Опарићу.</p> <p>Поред сликања бавио се и поезијом, песме су му заступљене у књизи Косте Димитријевића "Казивања Јанка Брашића", у часопису "Расковник" и "Монографији Јанка Брашића" од „Млице“ Маширевић.</p> <p>УТЕХА, ПОРТРЕТ ЖИВЕ ЛУТКЕ, КРВАВЕ СТАЗЕ, ЗИМСКА НОЋ</p> <p>☞ стр. 86.</p>
	<p>Јасмина Јовановић, текстилни радник из Ратковића, рођена је у петак, 31. маја 1974. у Аранђеловцу од мајке Славице и оца Љубисава Лазаревића.</p> <p>Бави се писањем духовне и љубавне поезије.</p> <p>ПОЗИВ, МОЛИТВА БОГУ, МОЛИТВА БОГОРОДИЦИ</p> <p>☞ стр. 87-88.</p>
	<p>Јелена Вукојићић, домаћица из Ломнице, рођена је у среду, 13. априла 1983. у Краљеву, од мајке Љиљане и оца Зорана Митровић из Кавадара.</p> <p>Бави се цвећарством и писањем љубавне поезије.</p> <p>МОЈА ПРВА ЉУБАВ, ПОМИЛОВАЊЕ, ОКТОБАРСКО ЈУТРО</p> <p>☞ стр. 89-90.</p>

	<p>Јованка Остојић, наставник српског језика и књижевности у пензији, рођена је у суботу, 4. марта 1934. у Грабовици, под Дурмитором, од мајке Стане и оца Драгића Јањића. Удата у Рековцу где и сада живи. Издала је збирку песама (2003), метафорички насловљену "Згажени цвет", којом исказује бунт и протест насиљу, агресији и ратовима, али указује и на херојство младости Србије у одбрани отаџбине – колевке праоца.</p> <p style="text-align: center;">НА КРИЛИМА СРЕЋЕ, ЗГАЖЕНИ ЦВЕТ, ЛЕВАЧ ☞ стр. 91-92.</p>
	<p>Лепосава Мијушковић, песник, рођена је у суботу, 9. децембра 1882. у Вукмановцу од мајке Миленије и оца Живка Мијушковића. Живела и школовала се у Јагодини, Београду и на Универзитету у Цириху. Умрла је 26. марта 1910. у Јагодини.</p> <p>Писала је приповетке и песме које су штапане у "Српском књижевном гласнику", "Просветном" издању Јована Скерлића "Писци и књиге" (1906) и књизи коју су приредили Добрица Милићевић и Живорад Ђорђевић "Лепосава Мијушковић – Приче о души" – 1996.</p> <p style="text-align: center;">МИРИШУ ЈОРГОВАНИ, ЗЕМЉА, МИСЛИ ☞ стр. 93-94.</p>
	<p>Љубас Бернард, наставник ликовне културе, рођен је у четвртак, 18. јануара 1959. у Зеници (БиХ) од мајке Радојке и оца Блажа. Живи и ради у Рековцу.</p> <p>Бави се сликарством, фрескописањем, и писањем прозе и поезије. Сарадник је часописа "Треће око" у коме објављује записи о српској демонологији и митологији. Добитник је треће награде на "Песничком маратону" на Сабору у Каленићу.</p> <p style="text-align: center;">ЦВЕТ, ПЕСМА О ЛЕВЧУ, СПАЛИО САМ СВОЈЕ ПЕСМЕ ☞ стр. 95-96.</p>
	<p>Љубица Буба Милосављевић, рођена је у недељу, 2. априла 1911. у Рековцу од мајке Јелисавете и оца Петра Перића, трговца. Професор математике по звању, а песник по опредељењу, радни век је провела у Београду и Паризу, а често је боравила у свом родном Рековцу. Умрла 14. јула 2002. у Београду.</p> <p>Поред наставних уџбеника из математике, издала је и књигу песама "Песме" – Београд, 1992. Буба је у својим песмама везана за свој завичај, родну груду; њена љубавна поезија је "разговор са душом", а позната је као дечији песник, и у тим песама исказује њено педагошко-песничко умеће.</p> <p style="text-align: center;">ЈУТРО У РЕКОВЦУ, ВАПАЈ У НОЋИ, ПЕСНИК ☞ стр. 97-98.</p>
	<p>Љубиша Глишић, рођен је у уторак, 18. јануара 1921. у Опарићу од мајке Милосаве и оца Александра. Умро 24. јануара 1986.</p> <p>Био је земљорадник, и писао завичајне и родољубиве песме.</p> <p style="text-align: center;">ПОХВАЛА ЦРКВЕ МАСТИРИНЕ, ЛЕВАЧКИ САБОР И ОПАРИЋКО КОЛО, ХАЈДУК СТЕВА У ПРВОМ СРПСКОМ УСТАНКУ ☞ стр. 99-100.</p>

	<p>Љубиша Ђурђевић, технолог, столар... стилиста у покушају. Рођен је у уторак, на Веведење, 4. децембра 1951. у Надрљу, од мајке Драгославке и оца Александра, пореклом из Богалинца.</p> <p>Кад је поверовао у снагу речи, и то да се у песми крије срећа понешто је и записао.</p> <p>ЗАЛУД, МУКЕ, ОСТВАРЕН САН, УВОЂЕЊЕ РЕДА ☞ стр. 101-102.</p>
	<p>Мијаило Брашић, земљоделац, рођен је у понедељак, 26. јула 1897. у Опарићу од мајке Сеније и оца Јеврема. Умро 31.12.1969. у Крушевцу.</p> <p>Писао је поезију са мотивима села, песме су му заступљене у антологији песника сељака "Орфеји међу шљивама" – Драгише Витошевића, "Левачки жубори" и зборнику "Шумадијски бруј".</p> <p>АМАНЕТ, ЖЕЉЕ, ГРАД ☞ стр. 103-104.</p>
	<p>Миладинка Јевтић Јовановић, комерцијалиста, рођена је у понедељак, 1. децембра 1969. у Беочићу од мајке Војинке и оца Милашине Јевтића. Живи и ради у Јагодини.</p> <p>Поезија је била и остала њена љубав, која траје још од средњошколских дана.</p> <p>МОЈА ЉУБАВ, ЗАБОРАВИЋУ ТЕ, АЛИ КАДА, КО СИ ТИ? ☞ стр. 105-106.</p>
	<p>Милан Јовановић, дипломирани економиста, рођен је у четвртак, 20. јануара 1972. у Јагодини од мајке Десанке и оца Радована из Надрља, живи у Течићу.</p> <p>Свира фрулу, пише поезију и новеле.</p> <p>ПОЗДРАВ ЛЕВЧУ, ЧЕКАМ ЈЕДАН САН, НОЋАС МИ ЈЕ ЗАСВИРАО ЦВРЧАК ☞ стр. 107-108.</p>
	<p>Милан Матејић – Шустер, естрадни уметник – певач и текстописац. Рођен је у четвртак (на Бадњи дан), 6. јануара 1955. у Драгову од мајке Ангелине и оца Милисава.</p> <p>Певачку каријеру започео у Драгову као члан КУД "Рузмарин". Певао је као солиста и "капелник" певачке групе. Његови најпознатији текстови песама за певање су: "Славски колач", "Шта бе сине да ти мајке није", "Где сте сада пријатељи моји", "Осам ари", "Волим брате Шумадију", "Живим као мали Бог", "Не дугујем ником ништа, само душу Богу", "Дан два"...</p> <p>ВОЛИМ БРАТЕ СВОЈУ ШУМАДИЈУ ☞ стр. 109.</p>
	<p>Милан Вучићевић – Сићков, пољопривредник, рођен је у понедељак, 17. августа 1959. у Опарићу од мајке Јованке и оца Милована.</p> <p>Пише поезију, хумориста имитатор, афористичар, здравничар, глумац, рецитатор...</p> <p>ПРОЈА, ВИНОГРАДИ, БАШТОВАНСКО СМИЉЕ ☞ стр. 110-111.</p>

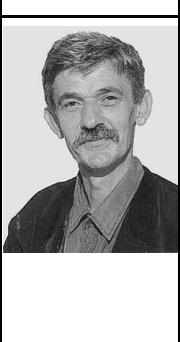
	<p>Миленија Радовановић, домаћица, рођена је у недељу, 10. фебруара 1929. у Драгову од мајке Милке и оца Милутина Мојсиловића, удата и живи у Рековцу.</p> <p>Хоби јој је писање поезије, уз то гаји цвеће и љубав према животињама. Њена најпознатија песма "Југо моја, Југо", коју је написала док је радила у Немачкој, постала је "химна" наших радника у иностранству. Музiku за ову песму је написао Аца Степић, а певала ју је Силвана Арменулић.</p> <p>ЈУГО МОЈА, ЈУГО, СРБИЈО, ПЕСМА ПЧЕЛАМА ☞ стр. 112-113.</p>
	<p>Миливоје Савић (1920+1997), син Наталије и Јездимира Савић из Надрља. Умро је 1997, у Надрљу. Био је књиговођа и економ у Зем. Задругама у Драгову, Сибница и Надрљу.</p> <p>Бавио се истраживањем наше прошлости, писао песме и приче о животу на селу.</p> <p>ЈУТРО, ПЕСМА КОЊУ, ЦВЕТ ЗА КИЋЕЊЕ, ИЗ РАТА ☞ стр. 114-115.</p>
	<p>Милица Матић, домаћица из Течића, рођена је у суботу, 22. септембра 1934. од мајке Дивне и оца Драгутина Савића. Удата (1952) у Течићу за Жарка Матића, живи у Крагујевцу.</p> <p>Више од пола века је члан КУД-а "Течић" из Течића и учесник на свим приредбама Друштва, пише поезију.</p> <p>ЗАКОН ВИНА, БЕКРИЈА, НАНИНА ПЕСМА С ЉУБАВЉУ ☞ стр. 116-117.</p>
	<p>Милица Симић, дипл. правник, рођена је у четвртак, 25. августа 1960. у Драгову, од мајке Мирославе и оца Мирољуба Симића.</p> <p>Живи и ради у Рековцу.</p> <p>Хоби јој је писање поезије и кратких прича.</p> <p>ПОСЛЕДЊИ СУСРЕТ, МОЈЕ ПЕСМЕ, ПОЂИМО ЉУБАВИ ☞ стр. 118-119.</p>
	<p>Милован Павловић – Мипа, ликовни уметник, рођен је у уторак, 11. новембра 1952. у Секуричу од мајке Зорке и оца Милосава. Живи и као слободан уметник ствара у Крагујевцу.</p> <p>Поред сликарства бави се вајарством и писањем поезије. Основач је пројекта: "Три приче", "Природа–уметник", "Еко-парк Илина Вода" и Уметничке радионице "Мипа" у Крагујевцу. Његове песме су заступљене и у зборнику "Црвен катанац".</p> <p>СИМИНА ВОДЕНИЦА, ЖУПАЊСКЕ ЗИДИНЕ, КАЛЕНИЋ, КАМЕНЕ ПТИЦЕ ☞ стр. 120-122.</p>
	<p>Милосав Обрадовић, пољопривредни техничар из Шљивице, рођен је у петак, 7. августа 1970. од мајке Бранке оца Станоја.</p> <p>Пише родољубиву и љубавну поезију.</p> <p>ВРЕМЕНА СУ ЧУДНА, ЈОШ ТЕ ВОЛИМ, ШЉИВИЦА ☞ стр. 123-124.</p>

	<p>Милош Милић, пуковник у пензији, рођен је у четвртак, 26. јануара 1939. у Белушићу од мајке Стојанке и оца Милана. Живи у Крушевцу. Поезијом се бави преко 40 година, радове објављивао у "Савремености", "4 јулу", "Фронту" и дечијим новинама "Змај", "Наш свет", "Тик-так" и другим часописима. Издао је књигу песама "Растанак с пољем" 1982.</p> <p style="text-align: center;">ТУЂИМ НЕБОМ, У МОЈОЈ СУДБИНИ ЗАПИСАНО, РАЂАЊЕ ЖИВОТА ➝ стр. 125-126.</p>
	<p>Милутин Степановић – Степа, пуковник у пензији, рођен је у недељу, 20. јануара 1957. у Сибницаци од мајке Даринке и оца Живадина. Живи у Београду. Пише родољубиве и песме из живота и свог родног Левча.</p> <p style="text-align: center;">ЛЕВАЧ, ТИХО, САМСАРА ➝ стр. 127-128.</p>
	<p>Миљојко Алексић – Паја, машинбравар, рођен је у уторак, 11. септембра 1951. у Превешту од мајке Ружице и оца Милована. Живи и ради у Трстенику. Пише поезију и прозу, издао је збирке песама "Прерана зрења" и "Молитва над паклом", из којих су и ове његове песме:</p> <p style="text-align: center;">СЕЉАКОВА ЉУБАВ, МОЖДА, ОЛТАР ИСТИНЕ, НОЋНА ШЕТЊА СЕЛОМ ➝ стр. 129-130.</p>
	<p>Миодраг Влајић, кабловски радник из Рековца, рођен је у четвртак, 19. августа 1948. у Секуричу од мајке Ружице и оца Миленка. Ожењен, има ћерке Снежану и Мирјану, које су му рођењем дале инспирацију за писање поезије.</p> <p style="text-align: center;">ЈА НИСАМ БОГ, ЗАР ДЕТЕТУ УСКРАТИТИ РАДОСТ, МОМ ДРУГУ РАДОЈУ КОГА ВИШЕ НЕМА ➝ стр. 131-133.</p>
	<p>Миодраг Петровић, драмски уметник и писац, рођен је у petак, 20. августа 1954. у Јагодини од мајке Радмиле и оца Селимира из Лођике. Живи и ради у Новом Саду. Објавио је књигу песама "Камен темељац" (1981) – Матица српска – Нови Сад. Неке његове песме и драме (Звоно, Како је Тодор скончao свој бивши рат, Страшило, Јаје, Цврчак, Коњ који је имао зелено срце као дрво, Дивља лига, Сазвежђе свиње) преведене су на мађарски, словачки, русински и пољски језик.</p> <p style="text-align: center;">КУЋА НА ДВЕ ВОДЕ, АТЛЕТСКА СТАЗА, ИЗ УГЛА У УГАО ➝ стр. 134-135.</p>
	<p>Мира Јелић, угоститељ из Драгова. Рођена је у среду, на први дан Божића 1959. у Петрињи код Српске Костајнице, од мајке Цвете и оца Стојана Вујасина. Песникиња љубавне поезије. Радове објављивала у зборнику "Левачки жубори", Антологији љубавне поезије Поморавља "Страст у венама" и двоброју "Бежим свитању", "Раскршће немира" и у хроници "Краљевско Драгово". Добитник је признања за најлепшу песму "Поетска позорница" у Ђуприји 1998. и другу награду на сабору "Прођох Левач, прођох Шумадију" за 1999.</p> <p style="text-align: center;">ДОБРО ЈУТРО ТУГО, БЕЖИМ СВИТАЊУ, СЛИЧНОСТ ➝ стр. 136-137.</p>

	<p>Мирјана Вучковић Петровић, комерцијални техничар, рођена је у четвртак, 20. априла 1967. у Драгову, од мајке Миланке и оца Милутина Вучковића.</p> <p>Бави се уметничким сликарством и писањем поезије, воли цвеће и животиње. Песме су јој објављиване у часописима и студенским новинама.</p> <p>НЕ БРИНИ ВИШЕ, МОЈА МАМА, МОЈЕ СЕЛО ☞ стр. 138-139.</p>
	<p>Мирјана Ђавинић, рођена је у уторак, 16. марта 1976. у Цикоту, од мајке Милане и оца Миодрага.</p> <p>Поезијом се бави од ђачких дана, и пише песме за певање.</p> <p>МОЛИТВА БЕЛОМ АНЂЕЛУ, ДУГО ЂУ ПАМТИТИ, СТРАНАЦ ☞ стр. 140-141.</p>
	<p>Мирјана Обрадовић, ученица Гимназије у Крагујевцу. Рођена је у среду, 14. фебруара 1990. у Крагујевцу од мајке Живадинке из Калудре и оца Радована из Сиљевица.</p> <p>Дар за поезију открила је још од првих ђачких дана. Њене песме награђиване су на конкурсима левачког сабора "Прођох Левач, прођох Шумадију", доњосабаначког сабора "Липарски дани"...</p> <p>ЛЕВАЧ, ОПРОСТИ ЂУРО..., ПУШЕЊЕ ОПАСНА И ШТЕТНА НАВИКА ☞ стр. 142-143.</p>
	<p>Мирослав Симић – Мића, публициста и писац, рођен је у четвртак, 27. априла 1944. у Драгову од мајке Стане и оца Живана.</p> <p>Неке његове песме заступљене су у књигама: "Краљевско Драгово" – 2001, "80 година телефоније драговске" – 2003, "Манастир Прерадовац" – 2004. и "Прабакин сат" – 2006. Поред тога Мића пише хумореске и кратке приче.</p> <p>И ЛЕВАЧ И ЧИЧА ВЕЛИ, ШТА СТЕ МИ ДАЛИ, ПРИЧЕСТИ ДУШУ ☞ стр. 144-146.</p>
	<p>Млађан Зарић, пољопривредни техничар, рођен је у петак, 13. маја 1960. у Драгову, од мајке Ружице и оца Станимира.</p> <p>Пише поезију, песме "Пролеће 1999" и "Камен и ружа" штампане су у књизи "Краљевско Драгово" – 2001. Хоби му је риболов и шах.</p> <p>НОВИ КРИК, ДАЈ МИ НОЋАС ТВОЈУ РУКУ, ОЧИ УПЛАШЕНЕ ПТИЦЕ, А ТИ, ЧЕДНА ☞ стр. 147-148.</p>
	<p>Мома Тодоровић, пољопривредни техничар. Рођен је у петак, 13. септембра 1974. у Јагодини, од мајке Славице и оца Душана из Кавадара. Живи у Кавадару ради у Рековцу.</p> <p>Пише поезију и прозу.</p> <p>ВЕЛИКА ПРЕВАРА, ПРАВА СТВАР, СЕНКЕ ВОЛЕ ДА СЕ ПРАВЕ ВАЖНЕ ☞ стр. 149-150.</p>

	<p>Наташа Лазић, пољопривредни техничар, рођена је у недељу, 3. септембра 1972. у Јагодини од мајке Вилке и оца Милоша Лазића, сликара из Опарића. Живи и ради у Рековцу.</p> <p>Објавила је збирке песама "Поноћна молитва" – 1997. и "Време праштања" – 2004. Њена поезија је заступљена у више зборника поезије и кратких прича.</p> <p>ВРЕМЕ ПРАШТАЊА, БОЖИЋНА МОЛИТВА, ЉУБАВ I ☞ стр. 152-152.</p>
	<p>Невена Пауновић, рођена је у уторак, 1. јуна 1993. у Јагодини од мајке Добринке и оца Славољуба Пауновића из Секурича.</p> <p>Живи у Рековцу, ученица је шестог разреда ОШ "Светозар Марковић".</p> <p>Песме пише од своје девете године.</p> <p>ЖИВОТ ЈЕ ЛАЖ, КАКО МИРИШЕ ЦВЕТ, НЕ ЖЕЛИМ ДА ТЕ ВОЛИМ ☞ стр. 153-154.</p>
	<p>Ненад Глишић, правник, рођен је у понедељак, 10. јула 1972. од мајке Раданке и оца Радослава из Ратковића. Живи и ради у Крагујевцу.</p> <p>Објавио је збирке песама "Домовино, ти си као цироза јетре" (1992) и "Химне камикадзе" (1998).</p> <p>ДОБРА ЈЕ ПЕСМА ИСТИНЕ, ЧОВЕК У СЕБИ, ОНАЈ КОГА ПОСЛАШЕ ☞ стр. 155.</p>
	<p>Петар Јачимовић, познатији као Пера Сељак, рођен је у петак, 16. новембра 1934. у Лепојевићу од мајке Софије и оца Животија.</p> <p>Бави се земљорадњом и пише поезију.</p> <p>ПЕСМА О ЛЕВЧУ, ПЕСМА О НЕСТАНКУ СЕЛА, ГРАДИМ КУЛУ НА СИБНИЧКОМ ГРАДУ ☞ стр. 156-157.</p>
	<p>Петар Петровић, пољопривредник, рођен је у понедељак, 8. августа 1955. у Милутовцу од мајке Милице и оца Светислава, живи у Опарићу на свом пољопривредном имању.</p> <p>Бави се сликарством, а поезију је почeo да пише после смрти свог брата Радиваја Петровића (1997).</p> <p>МОЈА МАЈКА, ШТА ЈЕ ЖИВОТ, НЕМА ГА ВИШЕ ☞ стр. 158-159.</p>
	<p>Предраг Благојевић – Ликер, радник, из Течића, рођен је у среду 21. септембра 1960. у Јагодини, од мајке Владанке и оца Славомира.</p> <p>Пише поезију, афоризме и здравице, и један је од најбољих здравичара у Левчу.</p> <p>ПОЛУТАН, ПРОПАСТ, ПЕСМА О ЦЕНАМА ☞ стр. 160-162.</p>

	<p>Предраг Пешић, дипл. правник, рођен је 1923. у Дубровнику од мајке Миленије и оца Симе из Рековца. Школовао се у Рековцу, Јагодини, Ђуприји и Београду. Умро 1993. у Београду.</p> <p>Писао је родољубиву и љубавну поезију, коју је објављивао у "Краљевачком октобру", крушевачкој "Синтези", београдским дневницима "Борба" и "Политике Експрес". Издао је више збирки поезије, најпознатије су "Завет Мајци левачкој" и "Човек поред Саве" – 1985. Његове песме штампане су у збирци "Левачки жубори" – Рековац 1997.</p> <p>МАЈКА ЛЕВАЧКА, СКИЦА ЗА СПОМЕНИК, ДУЛЕНКА, ДЕЦА ЗВЕЗДАНЕ СРЕЋЕ ☞ стр. 163-165.</p>
	<p>Радивоје Петровић, рођен је у петак, 16. новембра 1951. у Опарићу од мајке Милице и оца Светислава. Као дете прележао је дечију парализу и до краја живота кретао се уз помоћ инвалидских колица. Умро 1997. у Опарићу.</p> <p>Био је оснивач и водитељ "Радио Левча" у Опарићу. Писао је поезију, његове песме штампане су у часопису "Расковник", а често су објављивање и у пригодним емисијама Радио Београда.</p> <p>СТРАДАЊА, ЗИМА, ЗЛОБА, ПЕСМА ПРИЈАТЕЉУ ☞ стр. 166-168.</p>
	<p>Радивоје Степановић, болничар на хирушком одељењу Медицинског центра у Јагодини у пензији. Рођен је у уторак, 27. октобра 1931. у Сибница, од мајке Живке и оца Светомира. Живи у Јагодини.</p> <p>Поезијом се бави још из ране младости, стихове објављивао у јагодинском "Гороцвету", издао је збирку песама "Здравнице" – 1995.</p> <p>УНУКЕ, МОЈ ЛЕВАЧ, БОЛНИЧАР ☞ стр. 169-170.</p>
	<p>Радмила Антонијевић, домаћица, из Драгова. Рођена је у понедељак, 1. октобра 1923. у Жупањевцу, од мајке Милентије и оца Љубивоја Радовановића, живи у Чикагу – USA. Основну школу завршила је у свом родном Жупањевцу.</p> <p>Написала је више песама о свом родном крају. Покретач је акције за обнову цркве храма Светог Јована Крститеља у Жупањевцу.</p> <p>ЦАРСТВО ХРИСТА ☞ стр. 171-172.</p>
	<p>Радосав Јевтић, фотограф, рођен је у петак, 4. октобра 1929. у Секуричу од мајке Рајне и оца Миливоја. Живи у Белушићу где је стекао пензију као пољопривредни техничар на месту продавца у пољопривредној апотеци. Бави се истраживањима порекла Секуричана и писањем поезије и прича.</p> <p>ЧУВАЈ УСПОМЕНЕ, УВЕНУЛО ЦВЕЋЕ, ТИШИНА И ТУГА ☞ стр. 173-174.</p>
	<p>Радован Радојковић из левачког села Баре, рођен је у суботу, 29. новембра 1947. од мајке Лепосаве и оца Радослава. Живи и као професор техничког образовања ради у Београду.</p> <p>Издао је збирке поезије "Имитација живота" – 1978. "Разредни час" – 1993. "Шумадијске имресије" – 2004. и "Сто гига бајта" – 2005. Поред песама за децу написао је и неколико стотина кратких прича.</p> <p>КАЗАН, КРСНА СЛАВА, ШУМАДИЈО ☞ стр. 175-179.</p>

	<p>Ранка Вукојићић, домаћица, рођена је у петак, 25. априла 1969. у Сувом Грлу код Истока на Косову од мајке Станојке и оца Новака Шапића. Живи у Ломници код Рековца.</p> <p>Бави се писањем поезије и кратких прича.</p> <p style="text-align: center;">НЕЖНА МЕЛОДИЈА, ДЕТЕ ВОЛИ, БЕЛО СТАДО, УВЕЛА ОРХИДЕЈА</p> <p style="text-align: center;">☞ стр. 180-181.</p>
	<p>Светлана Цеца Мијајловић, грађевински техничар из Калудре, рођена је у четвртак, 5. фебруара 1970. од мајке Мирјане и оца Радослава.</p> <p>Песме пише из хобија и љубави према поезији и завичају.</p> <p style="text-align: center;">ПЕСМА О ОПАРИЋУ, ЈАНКОВИ ДАНИ</p> <p style="text-align: center;">☞ стр. 182-183.</p>
	<p>Славомир Анђелковић – Слава, наставник српског језика. Рођен је у понедељак, 9. октобра 1950. у Драгову од мајке Славке и оца Станоја. Живи и ради у Рековцу.</p> <p>Песник романтичар и антологичар песама из Левча, приредио је две књиге песама: "Левачки жубори" и "Диг за песму 2". Добитник је "Златне значке" Културно-просветне заједнице Србије, општинске Октобарске награде, и годишње награде "Милован Спасић" за 1997.</p> <p style="text-align: center;">ЕНИГМА, СТАНИ, ЗВЕРИ..., ЖИВОТ ЈЕ СВЕМОЋ</p> <p style="text-align: center;">☞ стр. 184-185.</p>
	<p>Слободан Максимовић, пуковник у пензији из Урсула. Рођен је у недељу, 3. новембра 1946. од мајке Милосије и оца Станисава. Живи у Београду.</p> <p>У свом богатом списатељском раду издао је збирку песама "Ђудљиво време" и "Петрињски дани теку" – 1991. затим хронику "Урсуљани, преци и потомци" – 2000. књигу приповедака "Баба Голин грех" и "Херој из Левча – животопис народнох хероја Милоја Милојевића" – Београд 2000.</p> <p style="text-align: center;">СЕЉАЧЕ, МАЈКА ☞ стр. 186.</p>
	<p>Слободан Милановић, протојереј из Вукмановца, рођен је 1934. од мајке Живадинке и оца Миладина. Службовао у Баничини код Смедеревске Паланке, Поточцу код Варварина, Бунару и Мајуру код Јагодине.</p> <p>Написао је монографије: "Село Мајур код Јагодине", "Манастир Ивковић код Јагодине" и књигу "Левач и Манастирак у њему".</p> <p style="text-align: center;">У ЧАСТ ДВЕСТОГОДИШЊИЦЕ ПРВОГ СРПСКОГ УСТАНКА</p> <p style="text-align: center;">☞ стр. 187.</p>
	<p>Слободан Пауновић, пољопривредни техничар. Рођен је у понедељак, 23. октобра 1950. у Секуричу од мајке Радунке и оца Петра.</p> <p>Предмет његових интересовања и ангажовања су култура, политика и поезија. Добитник је Октобарске награде СО Рековац и друга признања. Живи и ради у Белушићу.</p> <p style="text-align: center;">ПАУНОВЕ БОЈЕ ЛЕВЧА, СРПСКА ХИМНА, ЛЕВАЧКЕ СЛИЧИЦЕ</p> <p style="text-align: center;">☞ стр. 188-189.</p>

Слободан Савић – Џане, рођен је у понедељак, на Видовдан 1948. у Надрљу од мајке Милосије и оца Миливоја. Живи и ради у Рековцу.

Вешегодишњи је радник у култури: свира, игра, пева, слика, пише... Издао је књигу песама "Време живота" – 2004. и монографију "Игре из Левча" – 2005.

РОЂЕЊЕ, ПЕСМО МОЈА, КАЛЕНИЋ, НА РАСКРШТУ

☞ стр. 190-191.

Сузана Ђурђевић, рођена је у петак, 11. децембра 1981. у Крагујевцу, од мајке Душице из Драгова и оца Славка из Надрља. Основну и Средњу Пољопривредну школу завршила у Рековцу, где и сада живи. Ради као водитељ радија "Урош" у Крагујевцу.

Поетском формом пише љубавну поезију, чији почеци досежу до ђачких клуба Основне школе "Светозар Марковић" у Рековцу.

САЊАЛИЦА, ВОЛИМ ТЕ, ОД НОЋАС

☞ стр. 192-193.

Биографски подаци о левачким песницима и делима узети су из њихових издатих књига, на основу сазнања приређивача и личних казивања аутора закључно са 06. 06. 2006. године.

У песника роју, вероватно је нека пчелица остала ван овог кованлука, а неке су одлетеље, можда под теретом залутале, те их у пчелињаку нема. Исто тако, у ројеве речи и слова пчела, улети и по неки трутов, јер се без њих не може, а грешити је људски.

